

Enkers og Enkemænds Børn.

D. 16. November behandledes det af Regeringen fremsatte Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enker og Enkemænd. Forslaget fik fra de 4 Ordførere en yderst velvillig Modtagelse, der lovede det bedste for Forslagets videre Skæbne.

Venstres Ordfører — Brorsen —, der var første Taler, mente, at Regeringen her gik den rigtige Vej, naar den foreslog dette Spørgsmaal løst ad Forsørgelsesvejen; thi efter de foreliggende Oplysninger stillede det sig saaledes, at tænkte man sig, at hvert fader- eller moderløst Barn her i Landet til det fyldte 14 Aar skulde sikres 72 Kr. aarligt, vilde det, om man skulde gaa Forsørgelsesvejen, sige, at der ved hvert Barns Fødsel skulde indbetales 30 Kr., dette vilde, selv om det offentlige traadte til med Tilskud, være uoverkommeligt for en Mængde Familier.

Dr. H. L. Møller (Højre) udtalte sig i fuld Tilslutning hertil:

»Jeg skal billige de Grunde, der er anførte, for at man her gaar Forsørgelsesvejen, og da navnlig anerkende, at det næsten er en nødvendig Konsekvens af den saakaldte Alimentslov, at man, naar man nu gaar over til at hjælpe Børn, der er født i retmæssigt Ægteskab, men hvis Fædre eller Mødre er bleven Enkemænd eller Enker, ikke kan stille strengere Fordringer til Selvhjælpen, end man har gjort i den saakaldte Alimentslov.« Taleren foreslog endvidere, at Lovforslagets Rammer udvidedes noget, saa Hjælpen ogsaa kunde ydes den Mand eller Hustru, hvis Ægtefælle var bleven uhelbredelig sindssyg. (Det af Dansk Kvindesamfund nedsatte Udvalg har netop haft under Overvejelse at stille et saadant Forslag og har i den Anledning indhentet Oplysninger fra de forskellige Sindsygehospitalet).

Sabroe og Ivar Berendsen (Radikal) hilste ogsaa begge Regeringens Forslag med Glæde; begge udtalte sig for en skarp Kontrol, saa man var sikker paa, at de Penge, som det offentlige ydede til Hjælp til Børnene, ogsaa kom disse tilgode.

Ivar Berendsen ønskede endvidere under denne Sags Behandling at rejse Spørgsmaalet om Børn af de forladte Hustruer, hvis Mænd er rejst bort, uden at der foreligger Resolution om deres Underholdspligt.

Parkow (Højre) tilraadede en Kombination af Understøttelse og Tvangsforsikring, saa der f. Eks. ved hvert Barns Fødsel blev

indbetalt 10 Kr.; selvfølgelig maatte saa ogsaa Loven om de uden for Ægteskab fødte Børn revideres, saa der blev indbetalt et lignende Beløb for hvert af disse Børn.

Selv om Udvalget kom til det Resultat, at Forsørgelsesvejen var den bedste, tilsagde han Forslaget sin Stemme.

Ravn (Moderat) var bange for de moralske Konsekvenser af denne Lov, endvidere udtalte han:

»Hvad jeg særlig er gaaet imod, er dette, at man ved Lovforslaget vil give Børnene en Ret. Hvem har navnlig Forpligtelse over for Børnene? Det har de, som har sat dem i Verden, og dér skal Forpligtelsen blive liggende; men hvis man gaar hen og giver en anden en Ret, hvorved Forpligtelsen bliver mindre, gør man i Virkeligheden Forældrenes Ansvar mindre, end det bør være, og dette Ansvar vil jeg hverken i denne eller i andre Sager være med til at tage bort fra Forældrene.«

Hertil svarede Indenrigsministeren:

»Til det ærede Medlem vil jeg sige, at han har Ret i, at vi ikke skal bidrage til at fratage Forældrene det Ansvar, de rettelig bør have over for deres Børn; men netop her er der ikke Tale om at fratage dem noget Ansvar, man siger kun: Hvis den ene af Forældrene dør, vil Samfundet paatage sig den Del af Ansaret, som paahvilede den afdøde, medens den efterlevende, være sig Fader eller Moder, selvfølgelig skal bidrage sin Part, og man skal vide, at naar man selv gør det, man kan, vil Samfundet paatage sig den Del af Bidragspligten, den Del af Underholdspligten, der paahvilede den afdøde.«

Alt i alt tør man nok spaa Enker og Enkemænd en snarlig Hjælp til deres Børns Underhold og Opdragelse.

Forslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges, og det henvistes til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Elisa Petersen.

Krigen i England.

Som i sin Tid meddelt her i Bladet indstillede det »millitante« engelske Kvindevalgrets-Forbund »Women's Social and Political Union« i sin Tid Fjendtlighederne mod den engelske liberale Regering. Grunden hertil var, at det i »Kv. og Samf.« Nr. 13, 1910 omtalte Forligsforslag af Regeringen